

Cora's hOORarium voor *privé-devotie*.

Cora Schmeiser - zang, voordracht, draailier en klankschaal

Met dank aan OCW, podium voor kleinschaligheden,
Rotterdam

REÇU

prive devotie

bijgewoond op:

O zaterdag 12 december 2020

O zondag 13 december 2020

-----

om:

door:

MENU 1

Kate Moore

Drei Segel hat mein Herz

Moderne devotie

Och lieve here, ic heb geladen

Kurt Schwitters

Stottergedicht

Cora's hOORarium

DREI SEGEL HAT MEIN HERZ / Kate Moore (1979)

Cora Schmeiser / * Samuel Taylor Coleridge, from: The Rime of the Ancient Mariner, 1798

Drei Segel hat mein Herz, klipp klapp klipp klapp klipp klapp, sind entsprungen dem Herzskelett, und wollen zur Ausflußbahn. 'Systole' ruft's, der Druck nimmt zu, durch Sehnenfäden hoch gespannt, entfalten sich die Segel, entlang zerklüfteter Innenwand und Nischenfüllung - was hör' ich? Auf neunzig hundertsten Wassern rauscht's an Herzes Ohr vorbei, wandere in Flüssigkeit, elektrophotisch geladen.

* swiftly, swiftly sailed the ship, yet she sailed softly too, sweetly, sweetly blew the breeze, on my alone it blew

Hydratgefüllt und oxygeniert, husche ich links hinein: zwei faltende Segel blieben mir, klipp klapp klipp klapp klipp klapp.

OCH LIEVE HERE, IC HEB GELADEN / Liederhandschrift Berlijn 190, rond 1480

1. Och lieve here, ic heb geladen mijn sondich scip mit volre last. Ic moet doch reisen op u genaden, ende varen wech, alst u ghepast. Mijn scip is lec, cranc is mijn mast, ende mijn gewant te gader, ende oec heb ic die konde niet vast: ic en weet niet wair ic hene sal.

2. Nochtan soe moet ic ymmer voert als ghijt, lieve here, gebiet, want voirwair ic heb gehoert, dat ic dat mach laten niet. Ic en weet niet wat my is gesciet: die vaert maect my mijn hart so zwaer. Het is my last ende groet verdriet, dat ic moet voert – ic en weet niet wair.

3. Leider dus bin ic zeer begaen, dat ic van hene trecken moet: die reise moet ymmer sijn gedaen. Vair ic behouden, dat is my goet. Here, doir u wairde heilige bloet, wilt my beschermen van verdriet, dat ic mach varen in u behoet. Wair ic sal havenen, en weet ic niet.

4. Adieu, adieu, nu wil ic tseil, ic en weet ander gheen nymearen. God gheef my geluc ende heil, dat ic behouden doch mach varen. O lieve here, wilt my bewaren, west mijn leidsman in mijnre vaert, dat ic mach seilen sonder sparen, den wech ten ewigen leven waert.

STOTTERGEDICHT (ca. 1934) / Kurt Schwitters (1887-1948)

Ein Fischgerippe lag auf der Klippe. Wie kam es dahin? Das Meer hat es dahin gespület. Da liegt es sehr gut! Da kam ein Fischer, der fischte frische Fische. Der nahm es hinweg. Nun liegt die Klippe, ganz ohne Fischgerippe, im weiten Weltenmeere, so furchtbar nackt.